

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 351:005.1

DOI: <https://doi.org/10.32631/pb.2018.2.01>

КОСТЯНТИН ЛЕОНІДОВИЧ БУГАЙЧУК,

кандидат юридичних наук, доцент,
Харківський національний університет внутрішніх справ,
науково-дослідна лабораторія з проблем протидії злочинності;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-2429-5010>,
e-mail: klbugaychuk@gmail.com

МЕТОДИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ: ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНИЙ ПІДХІД

Проаналізовано загальнотеоретичні підходи до визначення змісту й ознак терміна «метод діяльності». На підставі дослідження наукових праць із теорії державного управління, адміністративного права, адміністративного менеджменту та публічного адміністрування сформульовано авторське визначення поняття «методи публічного адміністрування в органах Національної поліції України».

Здійснено класифікацію методів публічного адміністрування в органах Національної поліції та виділено особливості їх застосування в управлінській діяльності органів і підрозділів поліції.

Отримані результати є складовою частиною наукового дослідження автора щодо аналізу процесу публічного адміністрування в органах Національної поліції України та можуть бути використані для здійснення інших фундаментальних і прикладних наукових досліджень у сфері управлінської діяльності правоохоронних органів.

Ключові слова: методи діяльності, методи управління, публічне адміністрування, методи публічного адміністрування, Національна поліція України.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Здійснення в органах Національної поліції публічного адміністрування як владно-розпорядчої діяльності, спрямованої на впорядкування організаційної структури системи Національної поліції України, планування, підготовку, розробку й реалізацію управлінських рішень та організацію діяльності апарату управління, має певний зовнішній вираз, який дістав наукове визначення «форми адміністрування», але разом із цим адміністрування реалізується за допомогою певних прийомів і способів, що у спеціальній правовій та управлінській літературі асоціюються з терміном «методи», а в контексті теми публікації – із поняттям «методи публічного адміністрування».

Питання визначення методів публічного адміністрування в органах Національної поліції, на жаль, не отримало належного теоретичного аналізу, адже здебільшого в адміністративно-правовій науці увагу дослідників прикуто до аналізу методів державного управління, в

т.ч. щодо окремих сфер суспільно-політичного життя. Останнім часом також можна спостерігати заміну поняття «державне управління» терміном «публічне адміністрування», що пов'язано з новітніми тенденціями розвитку адміністративно-правової науки, водночас похідні правові поняття щодо сфери державного управління, зокрема форми та методи, також зазнають змін, але вже щодо здійснення публічного адміністрування. Разом із цим ми вважаємо, що в контексті діяльності органів та підрозділів Національної поліції така заміна базових термінів може виявитися некоректною, а отже питання належного наукового аналізу сутності категорії «методи публічного адміністрування в органах Національної поліції» та їх класифікації набуває відповідної актуальності.

Стан дослідження проблеми

Питанням дослідження методів державного управління були присвячені наукові роботи

В. Б. Авер'янова, Ю. П. Битяка та С. Г. Стеценка [1–3], які вивчали категорію «методи» стосовно сфери державного управління у певних сферах суспільного життя. Також слід згадати і здобутки фахівців із проблематики публічного адміністрування В. Б. Дзюндзюка, Р. В. Миронюка й С. І. Чернова [4–6] та адміністративного менеджменту О. О. Гуторової, С. П. Дунди, І. О. Щєбликіної та Д. В. Грибової [7–9], які у своїх наукових працях робили акцент на особливостях застосування методів менеджменту й адміністрування відповідно до сфер діяльності господарських організацій або ж управління персоналом.

Водночас у згадуваних роботах проблематика публічного адміністрування щодо «внутрішньоорганізаційної» діяльності Національної поліції та суспільних відносин стосовно побудови її організаційних структур, розробки, прийняття та виконання управлінських рішень не розглядалася.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є визначення сучасного теоретико-правового підходу до сутності методів публічного адміністрування в органах Національної поліції України.

Досягнення цієї мети здійснено шляхом вирішення таких *завдань*: проведення систематизації ознак методів управління; вироблення теоретико-правового визначення терміна «методи публічного адміністрування» стосовно системи Національної поліції України та здійснення їх базової класифікації; визначення напрямів і сфер застосування методів публічного адміністрування в діяльності поліцейських органів та підрозділів.

Наукова новизна дослідження

У науковий обіг буде введено нову правову категорію – «методи публічного адміністрування в органах Національної поліції України», а також буде розроблено авторську систему класифікації зазначених методів.

Виклад основного матеріалу

Для того щоб досягти визначеної мети, вважаємо доцільним вивчити наукові погляди щодо понять «метод» і «метод управління», що зустрічаються у спеціальній літературі із зазначеної проблематики. За загальним правилом поняття «метод» означає: 1) спосіб пізнання явищ природи та суспільного життя; 2) прийом або систему прийомів, що застосовується в якій-небудь галузі діяльності (науці, виробництві тощо) [10]. В адміністративно-

правовій літературі під методами будь-якої діяльності розуміють способи, прийоми, засоби, які використовуються для досягнення поставленої мети і становлять зміст цієї діяльності [11].

Також, вивчаючи методи державного управління, науковці визначають їх сутність таким чином:

– способи й засоби впливу органів державного управління чи посадових осіб на керовані об'єкти; вони надають можливість визначити, як саме той чи інший суб'єкт державновладних повноважень здійснює свою повсякденну управлінську діяльність [3, с. 169];

– засіб, спосіб чи прийом, за допомогою якого здійснюється вплив на об'єкти, з метою практичного виконання завдань, що стоять перед органом чи посадовою особою [1, с. 313];

– сукупність універсальних та спеціальних способів і прийомів, які застосовуються органами влади під час здійснення тих чи інших функцій державного управління або в процесі розробки, прийняття та реалізації рішень щодо впливу на керовані об'єкти [4, с. 103].

У теорії управління організаціями під методами управління розуміють такі: 1) способи здійснення управлінського впливу на персонал для досягнення цілей управління виробництвом [12]; 2) систему правил і процедур вирішення різних завдань управління з метою забезпечення ефективного розвитку організації [13].

Цікавим є визначення методів, що зустрічається в працях, присвячених проблемам менеджменту: «Методи менеджменту – способи і прийоми впливу керуючої системи на керовану на різних рівнях і ланках управління (підприємство, підрозділ, служба тощо). На практиці методи менеджменту є сукупністю способів і прийомів впливу на колектив працівників та окремих виконавців з метою виконання місії організації та досягнення її цілей. Вони спрямовані на об'єкт управління (фірма, відділ, підрозділ тощо), тобто на працівників різних видів діяльності, їх зміст виявляється через особливості прийомів і способів впливу ...» [9].

У працях, присвячених управлінню органами внутрішніх справ та Національної поліції України, методи управління зазвичай розуміють як сукупність прийомів, операцій і процедур підготовки та прийняття, організації та контролю виконання управлінських рішень, які приймаються учасниками управлінського процесу. Складовою частиною методу управління є операція (процедура), під якою розуміють конкретну, елементарну дію виконання

згідно з управлінським завданням [14, с. 49–50; 15].

Якщо узагальнити наведені визначення, то можна зробити такі висновки:

- методи являють собою певні способи та прийоми здійснення певної діяльності;
- ці прийоми та способи спрямовано на досягнення цілей діяльності організації (органу, установи);
- за допомогою методів управління здійснюється цілеспрямований вплив на керовані об'єкти; цими об'єктами можуть виступати як структурні підрозділи організації, так і окремі співробітники або їх колективи;
- існують спеціальні суб'єкти, які мають право застосовувати відповідні методи впливу на підпорядковані об'єкти, однак з урахуванням обсягів їх компетенції;
- за допомогою методів управління розробляються, приймаються, виконуються та контролюються управлінські рішення;
- у методах управління здебільшого виражається керівна воля уповноважених суб'єктів;
- форми управління фактично виступають зовнішнім вираженням застосовуваних уповноваженим суб'єктом методів;
- застосування методів управління залежить не лише від обсягу повноважень суб'єкта владних повноважень, але й від особливостей та властивостей об'єкта цього впливу (особа, колектив, вид суспільних відносин, правовий статус підрозділу та ін.).

Отже, методи публічного адміністрування в органах Національної поліції являють собою застосовувані уповноваженими суб'єктами в межах їх компетенції прийоми та способи владно-управлінського впливу, спрямовані на впорядкування організаційної структури системи Національної поліції України, планування, підготовку, розробку, виконання та реалізацію управлінських рішень, організацію діяльності апарату управління, здійснення документального, інформаційного, кадрового та психологічного забезпечення діяльності органів і підрозділів Національної поліції.

Далі проаналізуємо класифікації методів управління, які можна зустріти в наукових працях з адміністративного права, теорії управління, адміністративного менеджменту та ін.

Так, В. Я. Малиновський та А. Ф. Мельник зі своїми однодумцями поділяють методи реалізації цілей і функцій державного управління на економічні, соціально-політичні, адміністративні (організаційно-розпорядчі) та морально-етичні [16, с. 291; 17].

Дуже схожої класифікації дотримуються В. Б. Дзюндзюк і Р. В. Миронюк, які говорять про такі методи публічного управління та адміністрування, як методи правового регулювання, організаційно-розпорядчі (адміністративні), економічні, соціально-політичні, соціально-психологічні та морально-етичні, при чому:

1) методи правового регулювання передбачають розроблення та видання юридичних норм, які впорядковують суспільні відносини в певній сфері управління;

2) до організаційно-розпорядчих (адміністративних) методів діяльності вчені відносять планування, координацію діяльності, вироблення рішень, інструктування, інформаційне забезпечення, організацію виконання й контроль за виконанням, роботу з кадрами апарату та ін.;

3) економічні методи, на їхню думку, забезпечують одержання бажаного результату від керованого об'єкта через здійснення економічних операцій: ліцензування, квотування, оподаткування, бюджетну систему тощо;

4) соціально-політичні методи спрямовано на підвищення рівня зайнятості населення, реалізацію людського потенціалу, поліпшення якості життя, розвиток соціальної інфраструктури;

5) соціально-психологічні методи – це методи переконання та примусу, які забезпечують належну поведінку й правопорядок, взаємно доповнюють один одного;

6) морально-етичні методи спрямовано на формування системи ціннісних орієнтирів, застосування способів усунення проявів бюрократизму, подолання прихованого чи відкритого опору організаційним змінам, на запровадження мотиваційних і виховних заходів [4, с. 103–105; 5, с. 19–21].

В. В. Коваленко класифікує сукупність методів публічного адміністрування за такими критеріями:

1) залежно від форми вираження: правові, що містяться в нормативних та індивідуальних правових актах і тягнуть юридичні наслідки; неправові, які характеризуються здійсненням суб'єктом публічної адміністрації певних дій організаційного характеру (наради, інструктажі тощо);

2) за ступенем владного впливу на об'єкти: імперативні, що містять владні приписи, які зобов'язують до вчинення необхідних дій або належної поведінки; уповноважуючі, що дозволяють здійснювати певні дії; заохочувальні, що реалізуються за допомогою встановлення стимулів до правомірної поведінки суб'єктів

адміністративного права; рекомендаційні, що містять рекомендації щодо здійснення певних дій необов'язкового характеру [18].

Ураховуючи досліджені наукові праці, вважаємо, що основною класифікацією методів публічного адміністрування в органах Національної поліції, зважаючи на його сутність і характерні риси, буде їх поділ на:

1) методи організації діяльності системи органів та підрозділів Національної поліції України;

2) методи підготовки, прийняття та виконання управлінських рішень у системі Національної поліції.

Перша група методів являє собою сукупність прийомів і способів, які забезпечують прямий вплив на формування та функціонування загальної системи органів і підрозділів Національної поліції України шляхом унормування правового статусу її окремих елементів, закріплення певних предметних повноважень, розподілу функцій між окремими структурними підрозділами та впорядкування власне організаційної структури органів поліції. Ці методи адміністрування, як правило, мають владний, директивний та обов'язковий характер. Суб'єкт адміністрування в цьому випадку здійснює владний організаційний вплив на об'єкт, завдяки чому встановлюється його правовий статус та забезпечується відповідний режим функціонування.

Методи публічного адміністрування в органах Національної поліції доцільно поділити на два види – організаційно-нормативні й організаційно-розпорядчі.

Грунтуючись на працях В. Б. Дзюндзюка, В. Я. Малиновського, О. О. Гуторової [4, с. 104; 16, с. 295; 7, с. 32], до організаційно-нормативних методів публічного адміністрування в органах Національної поліції слід віднести: регламентування та нормування (імперативне та методичне).

Метод регламентування проявляється у здійсненні заходів, спрямованих на розробку, прийняття та введення в дію положень, статутів та інших документів нормативного характеру, що регулюють діяльність окремих ланок Національної поліції України. Регламентування встановлює організаційну структуру та функціонування системи Національної поліції України в цілому. При цьому слід зазначити, що воно відбувається на функціональному рівні шляхом розробки положень про лінійні та функціональні підрозділи Національної поліції, на структурному рівні шляхом затвердження положень про однотипні стру-

тури органів Національної поліції, а на посадовому рівні шляхом затвердження посадових інструкцій, штатного розпису структурних підрозділів Національної поліції з переліком посад та умов їх заміщення.

Окрім положень, що встановлюють правовий статус окремих структурних елементів системи Національної поліції України, метод регламентування проявляється у прийнятті правил внутрішнього трудового розпорядку, режиму роботи окремих органів і підрозділів, норм щодо розподілу функцій та обов'язків між окремими підрозділами або посадами.

Нормування являє собою метод, спрямований на встановлення внутрішньодомчих нормативів (правил) роботи окремих структурних підрозділів Національної поліції, наприклад чергових частин, або здійснення окремого напряму її діяльності, наприклад організації контролю за виконанням документів, роботи зі зверненнями громадян, правил оформлення документів, листів, бланків тощо. Наведені у попередньому реченні приклади належать до нормування імперативного, тобто такого, виконання якого є безумовним і не допускає подвійних трактувань. Водночас у системі Національної поліції можуть розроблятися внутрішні методичні вказівки й алгоритми, які мають рекомендаційний характер для роботи того чи іншого підрозділу поліції. Вони належать до так званого методичного нормування.

Отже основними видами актів, які документально оформлюють застосування організаційно-нормативних методів, є такі: положення, інструкція, штатний розпис, посадова інструкція, правила, нормативи.

Далі розглянемо організаційно-розпорядчі методи публічного адміністрування в органах Національної поліції.

Якщо організаційно-нормативні методи спрямовано на побудову підґрунтя функціонування системи Національної поліції, то організаційно-розпорядчі застосовуються протягом поточної організаційної роботи, що ґрунтується на нормативній базі, яка є наслідком застосування організаційно-нормативних методів адміністрування. Розпорядчу діяльність спрямовано на вирішення конкретних ситуацій, що виникають у діяльності відповідного органу чи підрозділу Національної поліції, на відміну від нормативних, що застосовуються до типових ситуацій функціонування поліцейської системи.

Розпорядчі методи полягають у владному наданні підлеглим відповідних доручень,

указівок і наказів, що мають такі форми вираження: нормативні або індивідуальні управлінські акти, резолюції про порядок виконання окремих документів (активне розпорядництво). Також до форм вираження поточного розпорядництва можна віднести рішення оперативних нарад і колегій органів та підрозділів Національної поліції, що оформлюються у від-

повідних протоколах засідань, а також здійснення владного впливу на підпорядковані об'єкти в процесі інструктажів та інспектувань, які документально оформлюються актами, довідками, рекомендаціями тощо. Останній порядок застосування поточного розпорядництва називають пасивним.

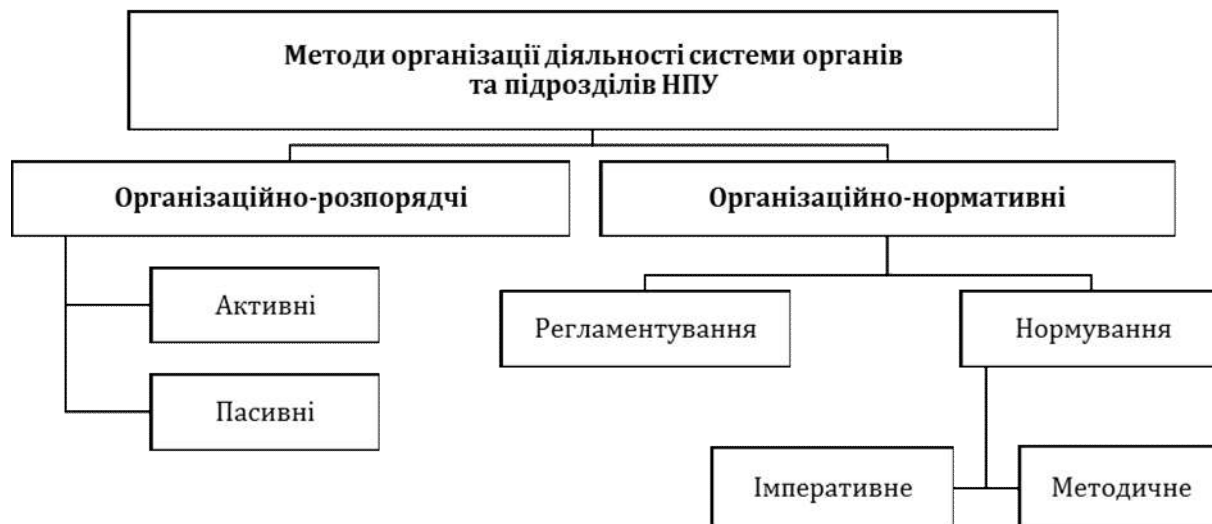

Рисунок 1 – Класифікація методів організації діяльності системи органів НПУ

Методи прийняття управлінських рішень у процесі здійснення публічного адміністрування важко переоцінити, адже застосування вищевказаних як організаційно-нормативних, так і організаційно-розпорядчих методів пов'язано із прийняттям відповідного рішення про необхідність здійснення тієї чи іншої дії.

Якщо проаналізувати спеціальну літературу з технологій ухвалення управлінських рішень, то слід виділити такі етапи їх розробки та прийняття: збір інформації про можливі проблеми, ідентифікація проблем, виявлення причин та умов їх виникнення, прогнозування розвитку ситуації, вироблення варіантів рішень проблем, відбір основних варіантів управлінських рішень, розробка сценаріїв розвитку ситуації, експертне оцінювання, ухвалення рішення, контроль та оцінка виконання рішення [7, с. 245, 250; 8, с. 95–98; 19].

Зрозуміло, що на кожному етапі можуть використовуватися властиві йому методи, тоді як обсяг публікації дозволяє нам зупинитися на такому більш повному сценарії викладення матеріалу, а отже розгляне найбільш типові методи, що зустрічаються у процесі розробки та прийняття рішень в процесі здійснення публічного адміністрування в органах Національної поліції.

Загальнонаукові методи. До них слід віднести такі: 1) аналіз і синтез, які здійснюються на всіх етапах розробки й ухвалення управлінського рішення, зокрема на етапі ідентифікації проблеми, під час дослідження поточної ситуації, визначення сильних і слабких сторін, оцінювання наслідків ухвалення рішення, вироблення сценаріїв застосування рішення; 2) методи індукції та дедукції, наприклад для узагальнення досвіду інших підрозділів під час прийняття схожих рішень, виявлення причин виникнення ситуації, яка потребує прийняття управлінського рішення або видання нормативного управлінського акта.

Методи соціологічних досліджень (опитування, анкетування, інтерв'ю) широко використовуються для пошуку та виявлення проблем в управлінській діяльності, а також на етапах експертного оцінювання та оцінювання прийнятого рішення, його впливу на систему роботи органів, підрозділів та окремих осіб, на яких було спрямовано рішення.

Евристичні методи ґрунтуються на логіці та творчому мисленні. Вони застосовуються поряд з іншими формалізованими методами та спрямовуються на вироблення рішень, які характеризуються нестандартними підходами до вирішення поточних проблем у діяльності

Національної поліції. Серед таких методів слід відмітити методи прямого та зворотного мозкового штурму, метод ключових питань, метод асоціацій, метод інверсії, метод аналогій, метод «що-якщо?».

Наприклад, метод ключових питань передбачає такі дії: формулювання переліку питань, які дозволяють здійснити кращий аналіз ситуації/проблеми, формулювання стандартного переліку ключових питань, орієнтацію на проблему й оптимальний результат, створення багаторівневої структури інформації та подрібнення її на окремі категорії, конкретизацію цілей і результатів рішення. Метод асоціацій складається з декількох етапів, як-то: розробка декількох формулювань проблеми, пошук асоціативних образів, генерування ідей [20].

Серед інших методів публічного адміністрування, що використовуються в процесі розробки, прийняття управлінських рішень і контролю за їх виконанням, можна також виділити і такі:

- методи прямого й опосередкованого спостереження; вони застосовуються на будь-якому етапі, зокрема під час оцінювання наслідків ухвалення рішення, під час вироблення варіантів оптимального рішення, в процесі експертного оцінювання варіантів ухвалення рішення тощо;

- методи планування та прогнозування; застосування планування обумовлюється, з одного боку, необхідністю чіткого вироблення процедури реалізації рішень, а з іншого – впорядкуванням процедури контролю за їх виконанням. Прогнозування здебільшого використовується під час вибору оптимального варіанту управлінського рішення, під час оцінювання його подальшого впливу на роботу виконавців чи окремих поліцейських підрозділів;

- методи моделювання ситуації та розробки сценаріїв, використовуються під час складання планів дій органів і підрозділів Національної поліції в нетипових ситуаціях, під час розробки стратегічних документів – концепцій і стратегій;

- статистичні методи, що застосовуються для оцінювання поточної ситуації за певними формальними показниками на початку розробки рішення, під час підбиття підсумків певної роботи та ін.

Висновки

Проведене дослідження дозволяє сформулювати такі твердження та зробити такі узагальнення:

Список бібліографічних посилань

1. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики / за заг. ред. В. Б. Авер'янова. Київ : Факт, 2003. 384 с.

1. Методи публічного адміністрування в органах Національної поліції являють собою застосовувані уповноваженими суб'єктами в межах їх компетенції прийоми та способи владно-управлінського впливу, спрямовані на впорядкування організаційної структури системи Національної поліції України, планування, підготовку, розробку, виконання та реалізацію управлінських рішень, організацію діяльності апарату управління, здійснення документального, інформаційного, кадрового та психологічного забезпечення діяльності органів і підрозділів Національної поліції.

2. Методи публічного адміністрування в органах Національної поліції України доцільно поділяти на методи організації діяльності системи органів та підрозділів Національної поліції України та методи підготовки, прийняття та виконання управлінських рішень у системі Національної поліції.

3. Методи організації діяльності системи органів та підрозділів Національної поліції України – це сукупність прийомів і способів, які забезпечують прямий вплив на формування та функціонування загальної системи органів і підрозділів Національної поліції України. Методи організації діяльності системи органів Національної поліції доцільно поділити на два види: організаційно-нормативні й організаційно-розпорядчі.

4. Методи підготовки, прийняття та виконання управлінських рішень у системі Національної поліції є прийомами та способами, що застосовуються на всіх етапах реалізації владно-розпорядчих повноважень суб'єктів публічного адміністрування, допомагають оптимальним чином здійснювати управлінську діяльність, оцінювати її ефективність і робити подальший прогноз розвитку ситуації. До зазначених методів слід віднести загальнонаукові методи, методи соціологічних досліджень, евристичні методи, методи прямого й опосередкованого спостереження, методи планування та прогнозування, методи моделювання ситуації та розробки сценаріїв, статистичні методи.

Подальшими перспективними напрямками наукових досліджень визначимо дослідження механізму публічного адміністрування в органах Національної поліції України.

2. Адміністративне право : підручник / за заг. ред. Ю. П. Битяка, В. М. Гаращука, В. В. Зуй. Харків : Право, 2010. 624 с.
3. Стеценко С. Г. Адміністративне право України : навч. посіб. Київ : Атіка, 2007. 624 с.
4. Дзюндзюк В. Б., Мельтюхова Н. М., Фоміцька Н. В. та ін. Публічне адміністрування в Україні : навч. посіб. / за заг. ред. В. В. Корженка, Н. М. Мельтюхової. Харків : Вид-во ХарPI НАДУ «Магістр», 2011. 306 с.
5. Миронюк Р. В. Конспект лекцій з навчальної дисципліни «Публічне адміністрування» для здобувачів, що навчаються на другому (магістерському) рівні вищої освіти за спеціальністю 081 Право. Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2016. 81 с.
6. Публічне управління та адміністрування в умовах інформаційного суспільства: вітчизняний і зарубіжний досвід : монографія / за заг. ред. С. Чернова, В. Воронкової, В. Банаха, О. Сосніна, П. Жукаускаса ; Запоріж. держ. інж. акад. Запоріжжя : ЗДІА, 2016. 606 с.
7. Гуторова О. О. Адміністративний менеджмент : навч. посіб. / Харків. нац. аграр. ун-т ім. В. В. Докучаєва. Харків : ХНАУ, 2014. 383 с.
8. Дунда С. П., Побережна М. П. Адміністративний менеджмент : конспект лекцій для студентів напрямку 6.030601 «Менеджмент» ден. та заоч. форм навчання. Київ : Нац. ун-т харч. технологій, 2013. 122 с.
9. Щєбликіна І. О., Грибова Д. В. Основи менеджменту : навч. посіб. Мелітополь : ВБ «ММД», 2015. 479 с. URL: https://pidruchniki.com/75157/mededzhment/metodi_menedzhmentu (дата звернення: 20.10.2018).
10. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : Перун, 2005. С. 671.
11. Колпаков В. К., Кузьменко О. В. Адміністративне право України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2003. С. 184.
12. Мескон М. Основы менеджмента. М. : Дело, 1998. С. 62.
13. Управление организацией : энцикл. слов. / под ред. А. Г. Поршнева, А. Я. Кибанова, В. Н. Гунина. М. : Инфра-М, 2001. С. 196.
14. Синявська О. Ю. Методи управління // Управління органами Національної поліції України : підручник / за заг. ред. В. В. Сокурєнка ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків : Стильна тип., 2017. С. 48–53. Підрозд. 1.5. URL: <http://univd.edu.ua/science-issue/issue/2179> (дата звернення: 20.10.2018).
15. Бандурка О. М. Управління в органах внутрішніх справ України : підручник. Харків : Ун-т внутр. справ, 1998. С. 38.
16. Малиновський В. Я. Державне управління : навч. посіб. Луцьк : Ред.-вид. відд. «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2000. С. 291, 295.
17. Мельник А. Ф., Оболенський О. Ю., Васіна А. Ю., Гордієнко Л. Ю. Державне управління : навч. посіб. / за ред. А. Ф. Мельник. Київ : Знання-Прес, 2003. С. 104–106.
18. Курс адміністративного права України : підручник / за заг. ред. В. В. Коваленка. Київ : Юрінком Інтер, 2012. 808 с. URL: <http://westudents.com.ua/glavy/64337-1-ponyattya-ta-vidi-form-publchnogo-admnstruvannya.html> (дата звернення: 15.07.2018).
19. Зєніна-Біліченко А. С. Конспект лекцій з дисципліни «Публічне адміністрування» : для здобувачів вищої освіти другого (магістер.) рівня зі спец. 071 «Облік і оподаткування», Форми навчання: очна, заочна / МОН України, Дніпров. держ. техн. ун-т. Кам'янське, 2017. С. 62–64.
20. Грінченко Ю. Л. Методичний посібник з дисципліни «Методи прийняття управлінських рішень» освітньо-професійної програми спеціальності 7.050201 «Менеджмент організацій» / МОН України, Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова, Ін-т математики, економіки і механіки. Одеса, 2010. С. 32. URL: <http://fs.onu.edu.ua/clients/client11/web11/metod/imem/grinchenko.pdf> (дата звернення: 20.10.2018).

Надійшла до редколегії 22.10.2018

БУГАЙЧУК К. Л. МЕТОДИ ПУБЛИЧНОГО АДМИНИСТРИРОВАНИЯ В ОРГАНАХ НАЦИОНАЛЬНОЙ ПОЛИЦИИ УКРАИНЫ: ОБЩЕТЕОРЕТИЧЕСКИЙ ПОДХОД

Исследованы общетеоретические подходы к содержанию термина «метод деятельности». На основании исследования научных трудов по теории государственного управления, административного права, административного менеджмента и публичного администрирования сформулировано авторское определение понятия «методы публичного администрирования в органах Национальной полиции Украины».

Осуществлена классификация методов публичного администрирования в органах Национальной полиции и выделены особенности их применения в управленческой деятельности органов и подразделений полиции.

Полученные результаты являются составной частью научного исследования автора относительно анализа процесса публичного администрирования в органах Национальной полиции Украины и могут быть использованы при осуществлении других фундаментальных и прикладных научных исследований в сфере управленческой деятельности правоохранительных органов.

Ключевые слова: *методы деятельности, методы управления, публичное администрирование, методы публичного администрирования, Национальная полиция Украины.*

BUHAICHUK K. L. METHODS OF PUBLIC MANAGEMENT WITHIN THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE: GENERAL THEORETICAL APPROACH

The author of the article has studied general theoretical approaches to the content of the term of «method of activity». Based on the research of scientific works on the theory of state governance, administrative law, administrative management, public management, the author has formulated own definition of the concept of «methods of public management within the agencies of the National Police of Ukraine», which are methods and approaches of authoritative and management influence management applied by authorized entities within their competence aimed at streamlining the organizational structure of the system of the National Police of Ukraine, planning, preparation, development, execution and implementation of management decisions, organization of the work of the management apparatus, implementation of documentary, informational, personnel, psychological provision of the activities of the agencies and units of the National Police.

The classification of methods of public management within the National Police has been carried out and the features of their application in the management activities of police agencies and units have been highlighted.

Thus, the methods of public management within the National Police should be divided into 2 types: organizational and regulatory, organizational and administrative. Among organizational and administrative methods of public management, it is advisable to distinguish active and passive methods. In turn, organizational and regulatory methods should be divided into regulation and norming, which can be methodical and imperative by the nature of its implementation.

The methods of preparation, acceptance and execution of management decisions in the system of the National Police have been separately considered. These include: general scientific methods (analysis, synthesis), methods of sociological research, heuristic methods, methods of direct and indirect observation, methods of planning and forecasting, methods for modeling the situation and developing scenarios, statistical methods.

Keywords: *methods of activity, methods of governance, methods of public management, National Police of Ukraine.*